

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/197/2018
Identifikačné číslo spisu:	8115204441
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8115204441.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne N. Š., trvale bytom v A., O. D. XXXX/X, proti žalovanej Všeobecnej úverovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, zastúpenej splnomocnenkyňou Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Námestie svätého Egídia 40/93, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16 C 75/2015, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. apríla 2018 sp. zn. 20 Co 35/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. apríla 2018 sp. zn. 20 Co 35/2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. júna 2016 č. k. 16 C 75/2015-93 určil (inak ešte v čase vedenia žalobkyňou sporu proti právnej predchodkyňi dnešnej žalovanej v osobe obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12), že spotrebiteľský úver vyplývajúci zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX/XXXXXXX z 31. októbra 2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou sa považuje za bezúročný a bez poplatkov; okrem toho zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a žalovanej uložil povinnosť „nahradit“ (správne „zaplatit“) žalobkyňi „trovy“ (správne „náhradu trov“) konania pozostávajúce (-ich) z trov právneho zastúpenia vo výške 328,61 € na bližšie neoznačený účet vtedajšieho advokáta žalobkyne (JUDr. Ernesta Vókála) do 3 dní. Vychádzal z toho, že v danom prípade bola uzavretá zmluva o pôžičke majúca charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá ale nemá náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy; ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“). V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza len súhrnná mesačná splátka, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivkej splátky predstavuje istina úveru a koľko zmluvné úroky. Účelom § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a napokon celého tohto zákona je chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu a poskytnúť mu náležité informácie o okolnostiach poskytnutia úveru, splácaní istiny úveru, úroku a úhrade poplatkov; so

zreteľom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. treba mať za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov a preto bolo i namieste vyhovieť žalobe požadujúcej takéto určenie; uzavrel súd prvej inštancie, ktorý (nad rámec už uvedeného vyššie) zamietnutie návrhu žalovanej na prerušenie konania odôvodnil hľadiskom hospodárnosti konania a nedostatkom svojej povinnosti prerušiť konanie a rozhodnutie o trovách konania ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. a príslušnými ustanoveniami advokátskej tarify (vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 26. apríla 2018 sp. zn. 20 Co 35/2017 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnou nástupkyňou pôvodnej žalovanej (v osobe tej dnešnej), podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej tiež len „C. s. p.“) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a stranám (obom ?) nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a zmluvu uzavretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. V súlade so zákonom tiež zameral dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje zákonom vyžadované náležitosti; dospel pri tom k správne mu záveru, že v danom prípade úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bez poplatkov preto, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej tiež len „Súdny dvor“) vo veci C-42/15 (ďalej tiež len „Rozsudok“) odvolací súd uviedol, že Súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine, prejednávanej vec sa však týka špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek a v tomto prípade objasňujúca klauzula má svoj význam (pre transparentnosť a schopnosť spotrebiteľa zorientovať sa v celkovej cene úveru). Preto považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za správny, pričom rozhodnutie ním aj o trovách konania (odvolacieho) s konečnou platnosťou odôvodnil právne ustanoveniami § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 a čl. 17 Základných princípov C. s. p. a vecne neúspechom žalovanej a pasivitou úspešnej žalobkyne, ktorej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

3. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Podľa názoru dovolateľky zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v danom prípade, zodpovedá ustanoveniam zákona a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 C. s. p.). To sa podľa nej týka nesprávneho záveru o nedostatku náležitosti spotrebiteľskej zmluvy predstavovanej rozpisom jednotlivých splátok, pričom závermi pojatými do odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd odchýlil od presne opačného názoru vysloveného pri výklade rovnakého ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) vo veci jeho sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktoré treba považovať za výraz ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa dovolací návrh nepodala.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) a to za splnenia i podmienky jej zastúpenia a spisania dovolania na to určenou osobou (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné i opodstatnené.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 C. s. p.

7. Žalovaná v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

8. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V danom prípade žalovaná v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zadefinovala právnu otázku (či vo svetle záverov vyjadrených Súdny dvorom v Rozsudku musí zmluva o spotrebiteľskom úvere vymedzovať, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky) a poukázala tiež na také vyriešenie nastolenej právnej otázky uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 146/2017 (z 28. februára 2018), s ktorým je riešenie ponúkané odvolacím súdom v prejednávanej veci v nesúlade (predstavuje jeho presný opak). V rozhodnutí, o ktorom je reč, najvyšší súd uviedol nasledovné:

9. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej tiež len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

10. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

11. V zmysle Rozsudku:

11.1. článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku);

11.2. článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku);

11.3. z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky;

11.4. pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku) a

11.5. článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v

spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

12. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

15. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. (tu samozrejme rozumej k zákonu, ktorý získal príslušné poradové číslo v ročníku 2010 Zbierky zákonov Slovenskej republiky až potom, čo návrh zákona vypravený dôvodovou správou prešiel ústavou a zákonmi predpísaným legislatívnym procesom) sa uvádza, že „predložený návrh zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

16. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

17. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (tu pozri bližšie rozsudok Súdneho dvora C-212/07, bod 110).

18. Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali - viď ďalej) pochybnosti o tom, či text „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely

splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už ale bolo uvedené vyššie, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ i vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.

19. V zmysle práve uvedeného nemožno preto od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

20. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

21. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd vo svojom uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky.

22. Treba dodať, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo (o. i.) k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstraňujú doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa skoršej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.

23. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky, že napadnutý rozsudok dovolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o požiadavke sformulovanej aj v petite žaloby z prejednávanej veci (o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný - § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uzavrel, že podané dovolanie je nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

24. Vyššie priblížené právne závery zastáva najvyšší súd aj v prejednávanej veci, čo znamená i potrebu stotožnenia sa s názorom dovolateľky, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere primeraným (zákonu aj Smernici zodpovedajúcim) spôsobom určovala všetky predpísané náležitosti.

25. Žalovaná tak procesne prípustným dovolaním (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) dôvodne namietala, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

26. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 C. s. p.). Dovolací súd preto podľa týchto ustanovení rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto jeho uznesenia.

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.).

28. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.